ŁUCK, DNIA 29 STYCZNIA 1931 R.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 2.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

		Str.
Poz. 9	— Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 19 stycznia 1930 r. o numeracji domów i mieszkań	11
10	— Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 19 stycznia 1931 r. w sprawie prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych względnie list osób w domu zamieszkałych	13
11	— Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 19 stycznia 1931 r. w sprawie czynności przygotowawczych dla wprowadzenia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309)	15
12	— Zarządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 15 stycznia 1931 r. Nr. 139/Rol. o oczyszczeniu i odkurzeniu i samochodów ciężarowych, używanych do przewozu zwierząt	15
13	— Ogłoszenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 14 stycznia 1931 r. o czasie ochronnym dla zwierzyny łownej (Nr. 16/Adm.)	17
14	— Obwieszczenie Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego o uznaniu lasów za ochronne	17
15	— Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach	18
16	— Obwieszczenie o serji III premjowej pożyczki dolarowej	18
17	— Rozporządzenie Starosty Powiatowego w Dubnie z dnia 15 stycznia 1931 r. L. Org. 26/31 w sprawie utworzenia samodzielnej gromady „Zborów" w gm. Malin, pow. dubieńskiego	18
18	— Komunikat Izby Skarbowej z dnia 20 stycznia 1931 r. L. W. II 1451/31 w sprawie podatku przemysłowego	18
19	— Ogłoszenie Izby Skarbowej w Łucku z dn. 7 stycznia L. W. III 13395/30 w sprawie zaginięcia blankietu pokwitowania kasowego	19

9.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 19 stycznia 1931 roku

o numeracji domów i mieszkań.

Na podstawie § 27 ustęp 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wszystkie nieruchomości (domy) położone na obszarze województwa wołyńskiego winny być zaopatrzone we właściwy numer (porządkowy), umieszczony w sposób widoczny i trwały od strony zewnętrznej przy wejściu głównem.

§ 2.

W gminach miejskich ponadto wszelkie lokale oddzielne w każdej posesji (nieruchomości), a stanowiące mieszkania zamieszkałe lub niezamieszkałe, jak również lokale handlowe albo przemysłowe, winny być zaopatrzone w kolejny numer w sposób widoczny i trwały zapomocą tabliczki, umieszczonej nad wejściem do danego lokalu.

Wykaz numerów lokali winien być umieszczony przy wejściu głównem, prowadzącem do danej grupy lokali.

§ 3.

W miejscowościach, w których numeracja nieruchomości (domów) jest już zaprowadzona

według pewnego systemu, naczelnik gminy (burmistrz, wójt) zarządzi, aby przed dniem 1 marca 1931 roku numeracja ta została sprawdzona, a w razie potrzeby uzupełniona, tak, aby każda bez wyjątku nieruchomość (dom) była zaopatrzona w numer, według zastosowanego w danej miejscowości systemu.

§ 4.

W miejscowościach, w których dotychczas niema numeracji nieruchomości (domów) lub jest ona prowadzona bez żadnego systemu, naczelnik gminy (burmistrz, wójt) przeprowadzi ją do dnia 1 marca 1931 roku według jednego z następujących systemów:

a) w miastach i miasteczkach, oraz ewentualnie w innych miejscowościach, w których to rada gminna uchwali—kolejnemi numerami według ulic i placów,

b) we wszystkich innych miejscowościach numeracja winna być kolejna dla całej miejscowości, przyczem każda miejscowość winna posiadać swoją odrębną w sobie zamkniętą numerację.

§ 5.

Przy zaprowadzaniu względnie uzupełnianiu numeracji nieruchomości (domów) należy przestrzegać następujących zasad:

a) numeracja winna być sporządzona bez żadnych luk (przerw). Niezabudowane place (parcele), znajdujące się pomiędzy odrębnemi nieruchomościami (domami), powinny być przy numeracji wzięte pod uwagę, t. zn. mają one otrzymać własne kolejne numery, w sporządzanych jednak wykazach nieruchomości należy zaznaczyć, iż na danym placu (parceli) niema budynków zamieszkałych. Przy oznaczaniu numerami takich placów (parceli) zarządy gmin miejskich kierować się winny także postanowieniami miejscowych przepisów budowlanych, wydanych ewentualnie na podstawie art. 408 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. № 23, poz. 202);

b) jeżeli w obrębie jednej miejscowości (posesji), należącej do jednej osoby fizycznej lub prawnej, ewentualnie stanowiącej wspólną własność kilku osób, znajduje się kilka domów mieszkalnych i, jeżeli nieruchomość ta stanowi przytem jedną gospodarczą całość, t. zn., jeżeli np. budynki otoczone są wspólnem ogrodzeniem i posiadają wspólne podwórze, ogród, studnię i t. p., wówczas budynki te otrzymują wspólny numer dla całej nieruchomości (posesji);

c) budynki gospodarskie i inne, znajdujące się przy domu mieszkalnym i wskutek tego należące do jednej nieruchomości (posesji) np. stajnie, obory, spichrze, składy i t. p, gdyby były chwilowo zamieszkiwane, nie otrzymują oddzielnych numerów, lecz obejmuje je numer domu mieszkalnego.

§ 6.

Jeżeli przy sposobności niniejszej numeracji domów okażą się w gminach miejskich ulice lub zaułki bez oficjalnych nazw, zarządy gmin miejskich ustalą ich nazwę zgodnie z nazwami nadawanemi im przez okolicznych mieszkańców.

Nazwy ulic, ustalone w wykazach nieruchomości (§ 5), winny być uwidocznione zapomocą tabliczek, umieszczonych na budynkach krańcowych, względnie narożnych i nie mogą być w przyszłości zmieniane dowolnie, chyba, że zmiana taka uzyska zatwierdzenie właściwych władz nadzorczych.

§ 7.

Za miejscowość (§ § 3 i 4) uważać należy każde osiedle ludzkie, to znaczy terytorjum zabudowane i zamieszkiwane, posiadające własną nazwę urzędową lub choćby nieurzędową, byleby w życiu stosowaną, o ile to osiedle jest terytorjalnie wyodrębnione, to znaczy znajduje się w pewnej odległości od sąsiedniego osiedla.

Za odrębną miejscowość będzie uważane przeto nie tylko takie osiedle jak wieś, miasto, folwark i tp., lecz również np. leśnictwo, fabryka, cegielnia, młyn albo inne przedsiębiorstwo przemysłowe lub rolne, około którego skupiona jest pewna ilość domów, o ile przytem taka grupa zabudowań ma swoją nazwę i jest terytorjalnie wyodrębniona.

Nie należy natomiast uważać za odrębne miejscowości takich osiedli ludzkich lub kompleksów zabudowań, wprawdzie zaludnionych i terytorjalnie wyodrębnionych, które jednak nie posiadają własnej nazwy i określenia topograficznego, jak np. samotnie stojące, oddalone wille, gajówki, domki lub budki kolejowe i szosowe i td.

Osiedla te winny być zaliczone do najbliższych miejscowości (wsi, stacji kolejowych i t. p.) i winny mieć kolejną numerację tych miejscowości, do których zostały zaliczone.

§ 8.

W miastach, miasteczkach oraz wogóle we wszystkich miejscowościach, w których numeracja została przeprowadzona odrębnie dla każdej ulicy względnie placu, mają ponadto zastosowanie następujące zasady:

a) przy numeracji nieruchomości, których front wychodzi na dwie ulice, otrzymują domy narożne i domy przejściowe, o dwuch bramach, oddzielny numer od każdej ulicy, to jest dwa numery,

b) sąsiednie budynki mieszkalne, wychodzące frontem na ulicę, winny otrzymać odrębne numery niezależnie od tego, czy należą do jednego, czy kilku właścicieli.

§ 9.

Budynki nowowznoszone winny być zaopatrzone w numerację ustaloną niniejszem rozporządzeniem, przed oddaniem ich do zamieszkiwania.

§ 10.

Numery bieżące, któremi oznaczono poszczególne nieruchomości (domy), winny być uwidocznione na tych nieruchomościach (domach) zapomocą tabliczek metalowych o wymiarach 22×22 cm. O ile rada miejska lub rada gminna uchwali, aby

na tabliczkach tych pod numerem kolejnym było umieszczone nazwisko właściciela nieruchomości (domu), tabliczki winny mieć wymiar 22 × 25 cm.

Tabliczki te winny być umieszczone po prawej (od patrzącego) stronie głównego wejścia i być pomalowane na kolor biały z niebieskim napisem, zawierającym nazwę ulicy, numer i ewentualnie nazwisko właściciela domu.

Kolejne numery poszczególnych lokali (§ 2), znajdujących się w obrębie jednej posesji winny być uwidocznione na każdym takim lokalu zapomocą tabliczki z czarnym numerem na białym tle o wymiarach 8×8 cm., umieszczonej nad każdem wejściem do danego lokalu.

W osiedlach wiejskich, o ile rada gminna inaczej nie postanowi, numeracja nieruchomości (domów) i lokali może być dokonana zapomocą tabliczek drewnianych niemalowanych o wymiarach powyżej podanych z czarnym numerem kolejnym.

§ 11.

Zarządy gmin powinny sporządzić w terminie do dnia 1 marca 1931 roku wykazy domów w tych miejscowościach, w których numeracja została przeprowadzona dla poszczególnych ulic i placów — według alfabetycznego porządku ulic i placów i bieżącego porządku numerów domów, w miejscowościach zaś, w których numeracja została przeprowadzona dla całej miejscowości—według wsi i osiedli.

§ 12.

Właściciele nieruchomości (domów) winni niewykonania obowiązków, wynikających z postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze grzywny do zł. 2,000 lub karze aresztu do 4 tygodni, albo obu tym karom łącznie, zgodnie z przepisami art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) niezależnie od zastosowania środków przymusowych stosownie do § 43 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda
(—) **H. Józewski.**

10.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego
z dnia 19 stycznia 1931 roku

w sprawie prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych względnie list osób w domu zamieszkałych.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zarządzam, co następuje:

§ 1.

We wszystkich miastach powiatowych województwa wołyńskiego oraz w miejscowościach: Kiwerce, Kołki, Ołyka, Rożyszcze i Torczyn—pow. łuckiego; Bereźne, Deraźne, Ludwipol i Stepań—pow. kostopolskiego; Dąbrowica, Klesów i Rokitno—pow. sarneńskiego; Hoszcza, Klewań, Korzec, Międzyrzecz i Tuczyn—pow. rówieńskiego; Mizocz i Ostróg—pow. zdołbunowskiego; Młynów, Radziwiłłów i Warkowicze—pow. dubieńskiego; Łanowce, Paczajów Nowy, Szumsk i Wiśniowiec — pow. krzemienieckiego; Poryck i Uściług—pow. włodzimierskiego; Beresteczko i Łokacze — pow. horochowskiego, oraz Maciejów, Maniewicze, Ratno i Turzysk—pow. kowelskiego—właściciele domów, względnie osoby ich zastępujące, obowiązani są prowadzić „domowe księgi meldunkowe".

Księgi te winny zawierać następujące rubryki: 1) nazwisko i imię; 2) imiona rodziców; 3) zawód, 4) data urodzenia; 5) wyznanie; 6) przynależność państwowa; 7) stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego; 8) skąd przybył (miejsce zamieszkania; 9) data przybycia na pobyt czasowy; 10) data przybycia na zamieszkanie; 11) pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis); 12) data wyprowadzenia się — dokąd się wymeldował; 13) pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis); 14) uwagi.

Ponadto w miastach powiatowych właściciele domów, względnie osoby ich zastępujące, obowiązani są prowadzić listy osób w domu zamieszkałych („listy lokatorów"), zawierające rubryki: 1) numer porządkowy; 2) nazwisko i imię; 3) zawód; 4) numer lokalu (mieszkania); 5) data zamieszkania.

Listy te winny być umieszczone na widocznem miejscu w głównej sieni lub bramie (klatce schodowej) domu.

§ 2.

Przewidziany w § 1 niniejszego rozporządzenia obowiązek prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych nie dotyczy właścicieli, dzierżawców lub innych odpowiedzialnych kierowników hoteli, pensjonatów, domów noclegowych i innych wszelkiego rodzaju zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie. W zakładach tych stosownie do art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) mają być prowadzone księgi meldunkowe i listy osób przebywających w zakładzie wzoru Nr. 10 i 10 A, ustalonego w § 28 i § 50 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Zagranicznych o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 3.

Domowe księgi meldunkowe mają być numerowane, przesznurowane, oraz zaopatrzone w podpis i pieczęć zarządu gminy.

Formularze tych ksiąg zainteresowani będą otrzymywać w zarządach gmin za zwrotem kosztów druku.

§ 4.

Domową księgę meldunkową wypełnia właściciel domu lub osoba zastępująca go na podstawie zgłoszeń względnie kart wzoru Nr. 1, 2, 3 i 4, lub Nr. 1 A, 2 A, 3 A, i 4 A, ustalonego w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnetrzynych z dnia 16 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 5.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzone dotychczas domowe książki meldunkowe mają być zakończone i zamknięte formułką: „Książka meldunkowa domu № . . . . . przy ulicy . . . . zakończona w dniu . . . . . 1931 r. po wpisaniu ostatniej pozycji № . . . . . . na nazwisku . . . . (podpis właściciela domu lub osoby zastępującej go)".

§ 6.

Obowiązkiem zarządów właściwych gmin miejskich i wiejskich jest przygotować „domowe księgi meldunkowe" i „listy lokatorów" do wydawania właścicielom nieruchomości od dnia 1 marca 1931 roku.

Obowiązkiem właścicieli domów jest nabyć księgi i listy do dnia 15 kwietnia 1931 roku i zaprowadzić je do dnia 1 maja 1931 roku.

§ 7.

Do czasu zaprowadzenia domowych ksiąg meldunkowych wszelkie zmiany stanu zamieszkania danego domu i lokalu zapisywane będą na wolnych stronicach dotychczasowej domowej książki meldunkowej, którą należy w tym celu rozpocząć napisem:

„Tymczasowe zapiski o ruchu ludności w domu Nr...... przy ul...... dokonywane na podstawie rozporządzenia Wojewody Wołyńskiego z dnia 19 stychnia 1931 roku o domowych księgach meldunkowych."

Po wpisaniu we właściwych rubrykach danych z karty zameldowania lub wymeldowania, należy w rubrycе „uwagi" oznaczyć zapomocą słów „zamieszkanie" względnie „pobyt czasowy" charakter zameldowanego (wymeldowanego), t. zn., czy przybył on na zamieszkanie, czy też na pobyt czasowy.

§ 8.

Wszystkie osoby zamieszkałe w danym domu do dnia 1 stycznia 1931 r. i zapisane do książek meldunkowych, prowadzonych dotychczas, winny być wpisane do domowej księgi meldunkowej, ustalonej w niniejszem rozporządzeniu, z dniem 1 maja 1931 roku, przyczem przy przenoszeniu ich do nowozałożonej księgi należy w rubryce „skąd przybył" wpisać odnośną pozycję książki, w której dotychczas dana osoba figurowała, a w zamkniętej dotychczasowej książce odnotować przy każdem przeniesieniu nazwiska w rubryce „uwagi", numer odpowiedniej pozycji domowej księgi meldunkowej.

Bezpośrednio po przeniesieniu wszystkich pozycji, o których wyżej mowa, winno nastąpić wpisanie do domowych ksiąg meldunkowych osób objętych tymczasowemi zapiskami w domowych książkach meldunkowych, prowadzonych w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia.

Z chwilą zaprowadzenia domowych ksiąg meldknkowych kończy się okres prowadzenia tymczasowych zapisków o ruchu ludności, a dotychczasowe książki meldunkowe winny być złożone przez właścicieli domów we właściwych zarządach gminnych.

§ 9.

Właściciele hoteli i innych zakładów, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia, bez względu na to, czy zakłady znajdują się w gminie miejskiej czy wiejskiej, obowiązani są w terminie do dnia 1 marca 1931 roku złożyć w zarządzie gminy (magistracie, urzędzie gminnym) deklarację z podaniem nazwiska, imienia, przynależności państwowej i adresu osoby odpowiedzialnej za prowadzenie meldunków w ich zakładach. W deklaracji tej winny być co do samych zakładów podane również następujące dane:

a) miejscowość, b) nazwa ulicy, przy której zakład się znajduje, c) numer domu i d) ilość lokali w zakładzie.

Właściciele domów w miastach i innych miejscowościach obowiązani są złożyć takie same deklaracje w wypadku, gdy w domu swoim sami nie zamieszkują lub osobiście nim nie administrują.

Osoby, którym właściciele domów powierzą dokonywanie obowiązków meldunkowych, składają pisemne oświadczenie, że obowiązek ten przyjmują, że przepisy o meldunkach są im znane i, że za ich ścisłe wykonanie przyjmują na siebie całkowitą odpowiedzialność.

Osoba zastępująca właściciela domu powinna korzystać z pełni praw cywilnych i obywatelskich.

Potrzebnych druków, to znaczy deklaracyj i zobowiązań, o których powyżej mowa, dostarczają właściwe zarządy gminne (magistraty, urzędy gminne) za zwrotem kosztów.

§ 10.

Winni niewykonania postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karze grzywny do 2,000 zł. lub karze aresztu do 4 tygodni, albo obu tym karom łącznie, zgodnie z art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) niezależnie od zastosowania środków przymusowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

(—) **H. Józewski.**

11.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 19 stycznia 1931 roku

w sprawie czynności przygotowawczych dla wprowadzenia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309).

Na podstawie § 42, ust. 2 oraz § 53 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653) zarsądzam, co następuje:

§ 1.

Celem uzyskania danych do założenia rejestru mieszkańców zarządy wszystkich gmin miejskich i wiejskich na obszarze województwa wołyńskiego przeprowadzą za pośrednictwem właścicieii domów ankietę ludności, zamieszkałej w gminie w dniu 1-go stycznia 1931 roku.

§ 2.

Ankieta, wymieniona w paragrafie 1-szym niniejszego rozporządzenia, ma być przeprowadzona za pomocą wypełnienia druków wzoru Nr. 11 i 11 A, ustalonych w paragrafie 53 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 3.

Właściciele domów najdalej do dnia 1 kwietnia 1931 roku obowiązani są wypełnione druki (§ 2) złożyć w zarządach gminnych (magistratach, urzędach gminnych).

§ 4.

Druki te właściciele domów otrzymują w zarządach gminnych za zwrotem kosztów.

§ 5.

Zarządy gminne (magistraty, urzędy gminne) obowiązane są zebrać ankietę, oraz sprawdzić ją najdalej do dnia 1 maja 1931 r.

§ 6.

Ankieta, zarządzona niniejszem rozporządzeniem, dotyczy ludności zamieszkałej w danej gminie oraz cudzoziemców w niej przebywających.

Ankieta cudzoziemców dokonana zostanie przy pomocy kart zameldowania wzoru № 3 A.

§ 7.

Właściciele domów, którzy nie wypełnią obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 2,000 zł. lub karze aresztu do 4 tygodni, albo obu tym karom łącznie, zgodnie z przepisami art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 2928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309), niezależnie od zastosowania środków przymusowych w myśl § 43, ust. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda
(—) **H. Józewski.**

12.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 15 stycznia 1931 r. Nr. 139-Rol.

o oczyszczaniu i odkażaniu samochodów ciężarowych używanych do przewozu zwierząt.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządzam co następuje:

§ 1.

Każdy samochód ciężarowy oraz przyczepka używana do przewozu zwierząt gospodarskich (zwierząt racicowych oraz drobiu) przez handlujących zwierzętami, komisjonerów, spółdzielnie zajmujące się obrotem zwierzętami, rzeźników i przedsiębiorstwa przewozowe—winien być zgłoszony do powiatowej władzy administracji ogólnej tego powiatu, w którym jest położona siedziba przedsiębiorstwa.

§ 2.

Powiatowa władza administracji ogólnej wyda na każdy poszczególny samochód ciężarowy książeczkę kontroli przewozu zwierząt, według załączonego wzoru, którą posiadacz samochodu winien mieć zawsze przy sobie. Książeczka ta winna być sznurowana i zaopatrzona w pieczęć i podpis odnośnej władzy administracji ogólnej.

§ 3.

Każdy samochód oraz przyczepka wymieniona w § 1 winny mieć ściany tak urządzone, by wystawanie głów zwierząt było niemożliwe, ściany pomieszczenia do wysokości conajmniej ½ metra, winny być możliwie szczelne, a dno i dolna część ścian do wysokości 20 cm. winny być obite wewnątrz blachą tak, by wypadanie ściółki. nawozu, jakoteż wysiąkanie (wyciekanie) części płynnych było niemożliwe.

§ 4.

a) Samochód i przyczepka używane do przewozu zwierząt, wymienione w § 1, winny być po ukończonym przewozie zwierząt, wyszczególnionych w § 1, poddane oczyszczeniu i odkażeniu, według przepisów określonych w § 7.

b) Zarząd miejscowej gminy może wyznaczyć osobne miejsce do przeprowadzenia tego oczyszczenia i odkażenia, lecz miejsce to winno być wy-

brane zdala od rzek, potoków i stawów, by nie zakażać wody służącej do picia i pojenia zwierząt.

§ 5.

Obowiązek przeprowadzania oczyszczenia i odkażenia należy do posiadacza, lub użytkującego samochód.

§ 6.

Oczyszczenie i odkażenie samochodu i przyczepki, winno odbyć się natychmiast (nie później jednak niż w 24 godziny) po ukończeniu przewozu zwierząt. Przed oczyszczeniem i odkażeniem samochód i przyczepka nie mogą być używane do przewozu zwierząt racicowych i drobiu.

§ 7.

Oczyszczenie i odkażenie samochodów ciężarowych i przyczepek winno być wykonane przy zastosowaniu przepisów określonych w ustępie I i II strony ostatniej załączonego wzoru książeczki kontroli przewozu zwierzęt (§ 2).

W razie niebezpieczeństwa zaraźliwej choroby zwierzęcej należy stosować obostrzone odkażanie za pomocą mieszanki krezolu z kwasem siarczanym 3% (ustęp III) przepisów podanych na stronie ostatniej załączonego wzoru książeczki kontroli przewozu zwierząt (§ 2).

§ 8.

Nadzór nad wykonaniem oczyszczenia i odkażenia samochodów i przyczepek należy do zarządu miejscowej gminy. Każde przeprowadzenie tego oczyszczenia i odkażenia zarząd miejscowej gminy winien stwierdzić i zaznaczyć w rubryce 9 książeczki, z podaniem daty i podpisu urzędnika wykonywującego nadzór.

§ 9.

Kontrolę nad wykonaniem powyższego zarządzenia, wykonywa powiatowa władza administracji ogólnej za pomocą powiatowego lekarza weterynaryjnego i Policji Państwowej.

§ 10.

Wyjątki od postanowień § 3, § 4 ust. 1 i § 6 mogą być zezwolone tylko w poszczególnych wypadkach za moją zgodą.

§ 11.

Zarządzenie powyższe w niczem nie narusza obowiązujących przepisów dotyczących rejestracji i przepisów co do ruchu samochodowego.

§ 12.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni od dnia ogłoszenia.

Wojewoda

wz. (—) J. Śleszyński

Wice-Wojewoda

Załącznik do zarządzenia Wojewody Woł. z dnia 15.I.1931 r. Nr. 139/Rol.

(str. 1)

KSIĄŻKA KONTROLI i PRZEWOZU ZWIERZĄT

oraz przeprowadzonego oczyszczenia i odkażenia samochodu i przyczepki.

Nr. samochodu . . . .
Nr. przyczepki . . . .
Zawiera numerowanych i przesznurowanych stron . . . . .
Wydana w dniu . . . .
Przez Starostwo . . . .

Podpis i pieczęć Starostwa

UWAGA: Książka winna być po jej użyciu oddana do właściwego Starostwa, które ją przechowuje na przeciąg 1 roku.
W razie zagubienia książki należy to natychmiast (najdalej w ciągu 24 godzin) zgłosić do Starostwa, celem otrzymania nowej książki.

(Str. 2, 4, 6 i t. d.)

L. p.	Przewóz zwierząt			
	Data przewozu	Ilość, gatunek i pochodzenie przewożonych zwierząt	Miejsce załadowania zwierząt	Miejsce wyładowania zwierząt
1	2	3	4	5

(Str. 3, 5, 7 i t. d.)

Oczyszczanie i odkażenie wykonano			Uwagi
Data	Miejscowość	Podpis i pieczęć sprawdzającego urzędnika	miejsce i data wykonania kontr. państw. pow. lek wet lub Pol. Państw.
6	7	8	9

(str. ostatnia)

Oczyszczanie i odkażanie samochodów ciężarowych i przyczepek służących do przewozu zwierząt.

I. Natychmiast po ukończeniu przewozu zwierząt samochody (przyczepki) winny być poddane oczyszczeniu mechanicznemu. Oczyszczenie mechaniczne polega na dokładnem usunięciu nawozu, ściółki i zmyciu platformy samochodu (przyczepki) i ścian za pomocą silnego strumienia wody z wodociągu, hydropultu, sikawki i t. p.

II. W miejscowościach zagrożonych chorobami zaraźliwemi zwierzęcemi, należy dokonywać oczyszczania ze szczególną starannością. Po usunięciu nawozu i ściółki i należytem wymyciu wodą platformy i ścian samochodu (przyczepki) należy je dokładnie wyszorować aż do zupełnego usunię-

cia brudu ługiem sodowym (na 100 litrów wody 3 klg. sody). Wymieniony zabieg należy stosować również do wszystkich przedmiotów, które były w styczności z przewożonemi zwierzętami. Wodę odpływającą przy oczyszczaniu należy odprowadzać do zbiornika gnojówki. Nawóz, ściółkę i resztki paszy należy zebrać i złożyć w odosobnionem miejscu.

III. W razie ujawnienia wśród przewożonych zwierząt choroby zaraźliwej lub podejrzenia o taką chorobę, należy zastosować po mechanicznem oczyszczeniu samochodów (przyczepek) obostrzone odkażenie za pomocą mieszanki krezolu z kwasem siarczanym 3% (2 części surowego krezolu miesza się z 1 częścią surowego kwasu siarczanego i po upływie 24 godzin dodaje się wody w stosunku 1:30). Przed użyciem tej mieszaniny należy uprzednio spłukać wodą zmyte poprzednio ługiem sodowym platformy i ściany samochodu, jak również wszystkie przedmioty, które były w styczności z przewożonemi zwierzętami. Nawóz, ściółkę i resztki karmy należy spalić lub zakopać, albo też natychmiast zaorać lub przemieszać ze świeżo gaszonem wapnem i ułożyć w kopice.

13

OGŁOSZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 14 stycznia 1931 r.

o czasie ochronnym dla zwierzyny łownej (Nr. 16/Adm./3).

W myśl art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) o prawie łowieckiem i stosownie do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 20.XII. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94) ogłoszenie moje z 22.XII. 1930 r. L. 6581-Adm., umieszczone w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 25 z 31.XII. 1930 r. o czasie ochronnym dla zwierzyny łownej na rok 1931 w odniesieniu do łosi-byków, dropi-kamionek (strepetów) i wiewiórek zmieniam w ten sposób, że na wymienioną zwierzynę zabraniam polować od 1 stycznia 1931 do 31 grudnia 1931 r.

Wojewoda
w/z J. Śleszyński
Wice-Wojewoda.

14.

OBWIESZCZENIE
Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego

o uznaniu lasów za ochronne.

Na podstawie art. art. 19, 20 i 26 Rozporządzenia Prezydenta R, P. z dnia 24.VI.1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznano orzeczeniami Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego następujące lasy za tereny ochronne:

1. dn. 18 listopada 1930 r. Nr. $\frac{3630}{2}$/Rol. 219.O.L.

w pow. lubomelskim, gm. Szack, w lesie maj. Kopyść, własn. Stanisława Wiszowatego, zachodnią część objektu wzdłuż traktu Luboml-Szack, przylegającą pasem 200 m. szerokości, obszarem 29,64 ha gruntów leśnych.

2. dn. 20 listopada 1930 r. Nr. $\frac{1712}{4}$/Rol. 30.338.O.L.

w pow. kowelskim, gm. Wielick, las maj. Rudka-Miryńska, własn. Wiesławy i Stanisława Kuczyńskich, a w szczególności uroczyska „Horbocze", „Rokitnickie Bołoto" i „Podstróżje", obszarem łącznym 103,72 ha w czem 34,72 ha bagien.

3. dn. 21 listopada 1930 r. Nr. $\frac{2826}{3}$/Rol. 29/1015.O.L.

w pow. zdołbunowskim, gm. Sijańce, las. przy wsi Kurhany, własn. spornej między gromadą wsi Kurhany a majątkiem tej nazwy, przecięty drogą z Kurhan do Wielbowna, obszarem około 40 ha.

4. dn. 22 listopada 1930 r. Nr. 1338/Rol. 348.O.L.

w pow. kowelskim, gm. Gródek, tereny leśne w oddziałach Nr. Nr. 7 i 12 lasu maj. Liszniówka. własn. Michała Slozkina w ekwiwalencie zaserwitutowym dla wsi Liszniówka, obszarem 22,1059 ha.

5. dn. 26 listopada 1930 r. Nr. $\frac{5000}{2}$/Rol. 839.O.L.

w pow. kostopolskim, gm. Derażno, las. maj. Stawki, własn. Abrama i Jewszyi Alpersonów, Bencjona Wajnera, Zeilika i Srula Grinszpunów i Jowny Proczyńskiego, obszarem 147,42 ha gruntów leśnych.

6. dn 11 grudnia 1930 r. Nr. 5665/Rol. 30.

w pow. zdołbunowskim, gm. Mizocz, działka leśna przy kol. Jeziórko, własn. Antoniego Ceithamela, obszarem zgodnie z podaniem 0,9670 ha, a podług szkicu 0,9170 ha.

7. dn. 27 grudnia 1930 r. Nr. $\frac{4637}{3}$/Rol. 30/382.O.L.

w pow. dubieńskim, gm. Malin, i Jarosławicze, las maj. Ostrożec, własn. Augusta Ledóchowskiego, a w szczególności obręby „Pianie" o pow. 622,25 ha, „Jarowo" o pow. 383,11 ha i „Nadczynce" o pow. 379,23 ha a łącznie obszarem 1384,59 ha terenów leśnych.

8. dn. 28 grudnia 1930 r. Nr. $\frac{5139}{2}$/Rol. 1076.O.L.

w pow. lubomelskim, gm. Szack w lesie wł. gromady wsi Butmer, części uroczysk „Poddubok", obszarem 6,1257 ha i „Podłużje obszarem 5,3 ha terenów leśnych.

za Wojewodę
(—) J. Sidorowicz
Wojew. Insp. Ochr. Las.

15.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego

o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkaeh.

Na podstawie decyzji Wojewady Wołyńskiego z dnia 6 listopada 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 942 stowarzyszenie pod nazwą „Wołyński Klub Automobilowy" z siedzibą w Łucku.

Na podstawie decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 listopada 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 943 stowarzyszenie pod nazwą „Okręgowe Towarzystwo Organizacyj i Kółek Rolniczych" z siedzibą we Włodzimierzu.

Na podstawie decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 28 listopada 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 944 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze Samopomoc" z siedzibą w Zaczerneczu, gm. Maciejów, pow. Kowelskiego.

Na podstawie decyzji Wojewody wołyńskiego z dnia 3 grudnia 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 945 stowarzyszenie pod nazwą „Ochotnicza Straż Pożarna" z siedzibą w maj. Chołoniów, gm. Skobełka, pow. horochowskiego.

Na podstawie decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 3 grudnia 1930 r. wciągnięto do rejestrn stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 946 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze Snop" z siedzibą w Bronisławówce, gm. Poddębce pow. łuckiego.

Na podstawie decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 grudnia 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 947 stowarzyszenie pod nazwą „Ochotnicza Straż Pożarna" z siedzibą w Harajmowce, gm. Silno, pow. łuckiego.

Na podstawie decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 18 grudnia 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków województwa wołyńskiego pod poz. 948 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze" z siedzibą w Podhajcach, gm Poddębce pow. łuckiego.

Za Wojewodę
(—) W. St. Dobrzański
wz. Naczelnik wydziału
Bezpiecz. Publicznego.

16.

OBWIESZCZENIE
o serji III premjowej pożyczki dolarowej.

W dniu 1 lutego 1931 r. przypada termin spłaty znajdującej się obecnie w obiegu serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej, zwanej powszechnie dolarówką i od tego dnia Skarb Państwa już nie będzie płacił od tej pożyczki procentu i nie będzie dla niej losował wygranych (premij), a tylko obowiązany będzie zapłacić wartość, wypisaną na obligacji, t. j. 5 dolarów lub ich równowartość w złotych czyli 44 złote z groszami. Jednakże wszyscy ci, którzy posiadają teraźniejsze dolarówki, mogą je wymienić w terminie od dnia 3 stycznia do dnia 30 kwietnią 1931 r. bez żadnej dopłaty na obligacje nowej pożyczki premjowej, również dolarowej, którą Skarb Państwa wypuszcza na lat 10 pod nazwą: „serja III premjowej pożyczki dolarowej". Przy wymianie można nadto dokupić na każde dwie wymieniane dolarówki jedną obligację nowej pożyczki za ulgową cenę 5 dolarów albo za 44 złote 57 groszy, a jeśli kto zażąda wymiany przed 1 lutego 1931 r., to otrzyma równocześnie wartość ostatniego kuponu dolarówki przed terminem jego płatności. Każda obligacja nowej pożyczki przedstawia wartość 5 dolarów; co równa się 44 złotym 57 groszom, jednak po dniu 30 kwietnia 1931 r. cena sprzedażna jednej obligacji będzie już wynosiła 6 dolarów albo 53 złote 48 grosze. Skarb Państwa płaci od tej pożyczki 4% rocznie i prócz tego co dwa miesiące rozlosowuje pomiędzy posiadaczy obligacyj wygrane (premje), z których największa wynosi 40 tysięcy dolarów, najmniejsza 100 dolarów, przyczem wszystkie obligacje stale w ciągu 10 lat biorą udział w losowaniach wygranych. Sprzedaż obligacyj nowej pożyczki i wymiana na nie obligacyj dolarówki będzie się odbywała w Centralnej Kasie Państwowej w Warszawie, w Oddziałach Pocztowej Kasy Oszczędności, Banku Gospodarstwa Krajowego i Banku Polskiego oraz we wszystkich kasach skarbowych.

17.

ROZPORZĄDZENIE
Starosty Powiatowego w Dubnie

z dnia 15 stycznia 1931 r. L. Org. 26-31

w sprawie utworznia samodzielnej gromady „Zborów", w gminie Malin, pow. dubieńskiego.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wsch. z 26 września 1919 r. o samorządzie gminnym (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 21, poz. 215) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wydziela się z sołectwa Pianie, gm. Malin, pow. dubieńskiego obszar 287,1409 ha, stanowiący 42 samodzielne gospodarstwa o 199 mieszkańcach i na wydzielonym w ten sposób obszarze tworzy się samodzielną gromadę wiejską.

§ 2. Utworzona w ten sposób gromada nosić będzie nazwę „Zborów".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) A. Kański.

18.

KOMUNIKAT
Izby Skarbowej

z dnia 20 stycznia 1931 r. L. W. II. 1451/31

w sprawie podatku przemysłowego.

Izba Skarbowa Wołyńska podaje do wiadomości płatników, że termin do złożenia zeznań

o obrotach dla celów wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za 1930 r. upływa z dniem 15 lutego 1931 r. (Art. 55 ustawy z dnia 15.VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 550) Do złożenia zeznań o obrocie w myśl art. 52 i 54 ustawy, są obowiązani:

1) każdy oddzielny zakład, względnie przedsiębiorstwo handlowe, zaliczone w taryfie (art. 23) do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,

2) każdy oddzielny zakład, względnie przedsiębiorstwo przemysłowe, zaliczone w taryfie (art. 23) do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych.

3) każde zajęcie przemysłowe zaliczone w taryfie (art. 23) do kategorji I, II-a i II-b zajęć przemysłowych.

4) każde samodzielne wolne zajęcie zawodowe i

5) wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe obowiązane do publicznego składania sprawozdań.

Zezwolenie na nabycie świadectwa ulgowego, udzielone przedsiębiorstwom obowiązanym zasadniczo z mocy ustawy do nabycia świadectw I i II kategorj handlowej, względnie I — do V kategorji przemysłowej, nie zwalnia tych przedsiębiorstw od obowiązków złożenia zeznania o obrocie w myśl art. 52 ustawy.

Zeznania o obrocie winne być składane pisemnie na drukach ściśle według wymagań art. 53 ustawy.

Druki zeznań należy otrzymać w Urzędach Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie, wyżej oznaczonym, lub kto wbrew postanowieniom art. 53 ustawy przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane, ulegnie pieniężnej karze od 50 do 500 zł.

Łuck, dn. 19 stycznia 1931 r.

Izba Skarbowa Wołyńska.

19.

OGŁOSZENIE
Izby Skarbowej w Łucku

w sprawie zaginięcia blankietu pokwitowania kasowego.

Izba Skarbowa w Łucku zawiadamia, że w Kasie Skarbowej w Siemianowicach Śl., podległej Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu, (Wydział Skarbowy w Katowicach), w niewiadowym czasie zaginął blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr. 8, serji I. J. Nr. 919401.

Ostrzega się płatników przed przyjęciem pokwitowania kasowego w którejkolwiek Kasie Skarbowej, wystawionego na powyżej wymienionym blankiecie.

Za Prezesa Izby Skarbowej
(—) **Znamierowski**
Naczelnik Wydziału

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**
Prenumerata: roczna 16 zł., półroczna 8 zł., kwartalna 4 zł. = Cena numeru pojedyńczego 1 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za rejestrację stowarzyszeń 10 zł.
Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Dr. Państw. w Łucku 2985 31.I-31 (700)